

ပျော်စရာ

ပီပီပီ

ကြီးစားမှ ရလဒ်

ဧည့်သည်
တော်

BURMESE
CLASSIC

ကာတွန်းပင်းလော်

ကိုကို နို

ပိဝင်ဆော...

“ကြိုးစားမှုရလဒ်”

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေသူ	ဦးသိန်းလော် (လေ့ ကနတ်စာပေ) (၀၄၀၇၆)၊ အမှတ် (၂၈၀/ခ)၊ လမ်းဆစ် မွေ့ရုံလမ်း၊ နံ့သာကုန်းရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကင်းမြို့။
အတွင်းပုံနှိပ်	ဦးမြင့်ဦး (၀၀၁၀၆)၊ သိန်းသန်းဦး အောင်ဆက် အမှတ်(၁၂၁)၊ ၃၄ လမ်း (လယ်) ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
အပုံးပုံနှိပ်	ဦးလေမျိုးဦး (၁၂၀၁၀)၊ အောင်မြင်မိုင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၁၂၉၉)၊ အောင်သူခ (၂၇) လမ်း၊ (၆)ရပ်ကွက်၊ သာဓကတမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
အပုံးနှင့် အတွင်းပုလင်	စိန်နဂါး
မျက်နှာပုံး ပန်းချီ	ကာတွန်းကျော်သစ်
အုပ်စု	၅၀၀ အုပ်
တန်ဖိုး	၁၀၀၀ ကျပ်
ထုတ်ဝေသည့် အကြိမ်	ပထမအကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့် ကာလ	၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ။

လောကနတ်စာပေ

အမှတ် ၂၈၀/ခ ၊ လမ်းဆစ် မွေ့ရုံလမ်း၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကင်းမြို့။

၀၉၅၀၆၃၁၄၄ ၊ ၀၉၅၁၂၄၇၅၄

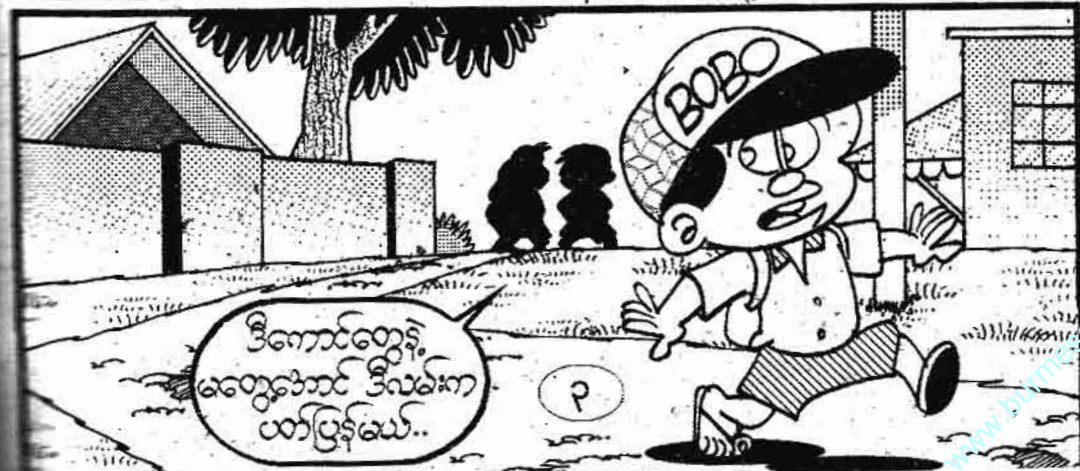
အ သ န စ တ် စ တ် ဝ ဝ င်

ကတုန်း မင်းတော်

ဘိုဘို

ကံကောင်းတဲ့အကြံစေ့

ဟဟ..ကြည့်စမ်း..
ငါ့ကြမ်းတိုက်ထားတာကို
ဖိနပ်မချွတ်ဘဲ တက်လာ
တယ်..ကဲဟယ်..

ဒေါက်

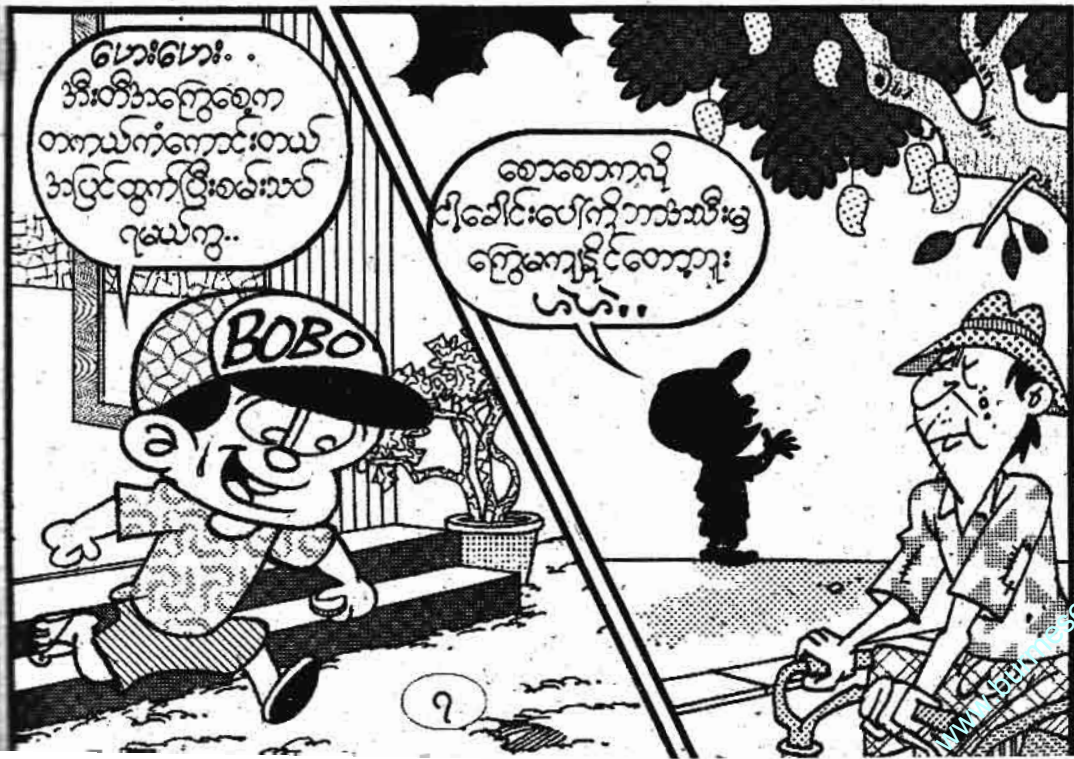

ဟို..ဟို..ဟို..
ငါဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး
ကံကို မကောင်းဘူး
ဒီ့..

ဟဟ..ဒါဆိုရော..
ဟောဒီကံကောင်းစေတဲ့
ဒါတွေစေ့လေးကို မင်း
ဆောင်ထားလို့က်..

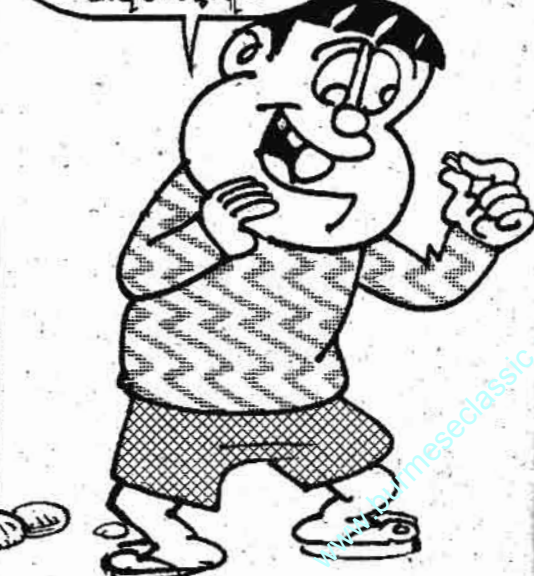

ဟာ...ဟိုးဒါ
 ဖက်တီးလာနေပါလား
 ဟတ်ပြီ လက်ဆီးနို
 ပြေးထိုးပြီးခမ်းသပ်
 ကြည့်ရမယ်..

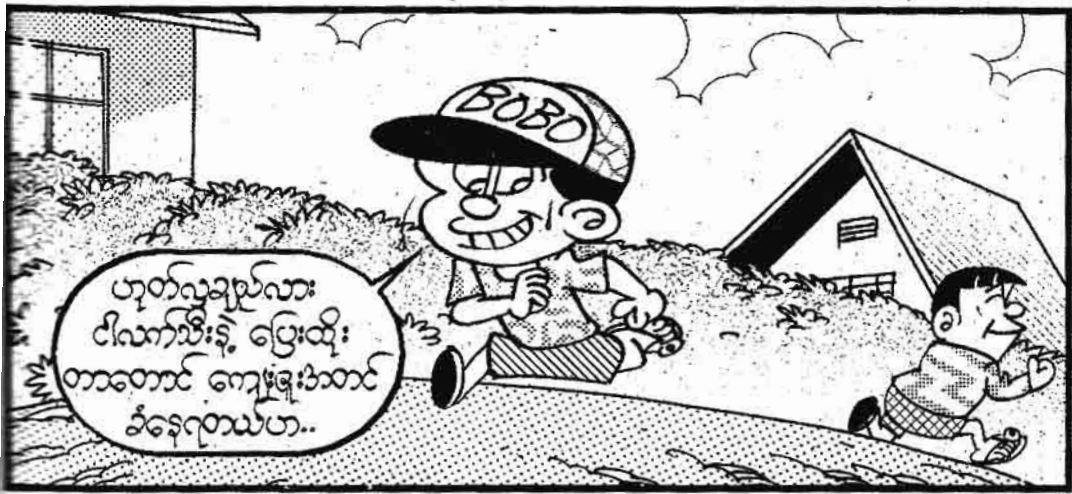

ဟော့ဟော့..

ဟာ...မင်းထိုးလိုက်တာ
 ငါနာနေတဲ့ဘူး ကျိုးစွန်းပြီ
 ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဘျဲ့ဘျဲ့ရာ
 ဆေးခန်းစွန်းပြီးနှုတ်စရာ
 မလိုတော့ဘူး..

ဟုတ်လှချစ်လား
ငါလက်ဖျားနဲ့ ပြေးထိုး
တာတောင် ကျေးဇူးခံတာ
ခံနေရတာပဲဟ..

ကိုဖြိုးဒါမ်ကွားပြီး
ထပ်ခမ်းရမယ်..

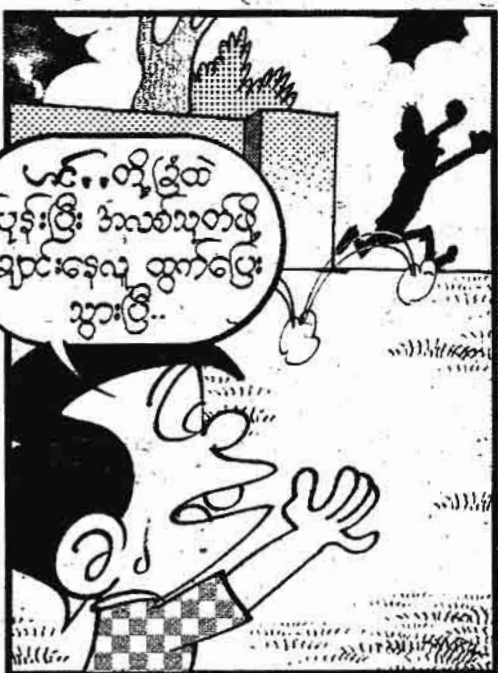

ဟေ့ကောင်ကိုဖြိုး
ဘာလုပ်နေတာလဲကွ..

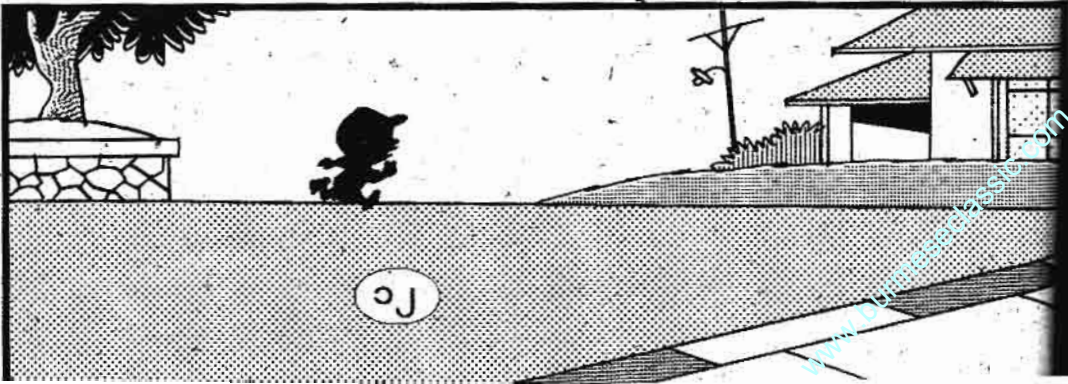
အဲဒါဟာ...
လေပျံကြီးပဲ..

ဟင်...တို့(မြဲထဲ
ဝင်ပုန်းပြီး အကလံ့သုတ်ဖို့
ချောင်းနေလို့ ထွက်ပြေး
သွားပြီ..

မင်းက အဲဒီအကလံ့သုတ်
သမားကို တွေ့လို့ဆော်ထည့်လျှောက်
တာဟာကျေးဇူးပဲကွာ အဲဒါတွေ
ငါတစ်ယောက်တည်းရှိတာကွ
တော်လေးတာပေါ့..

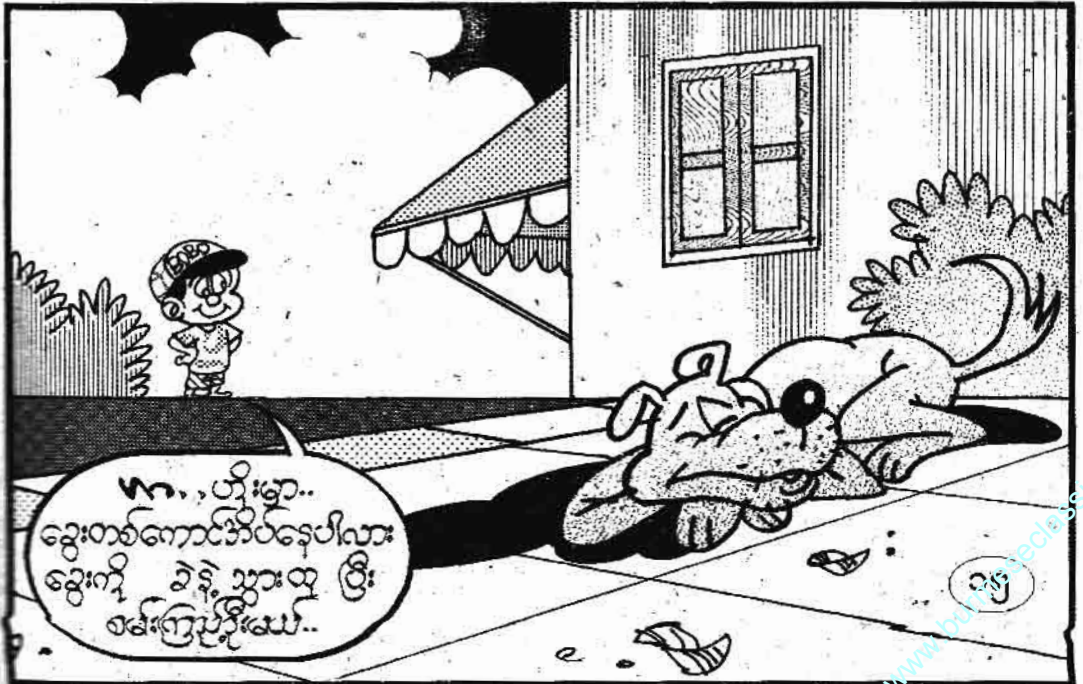
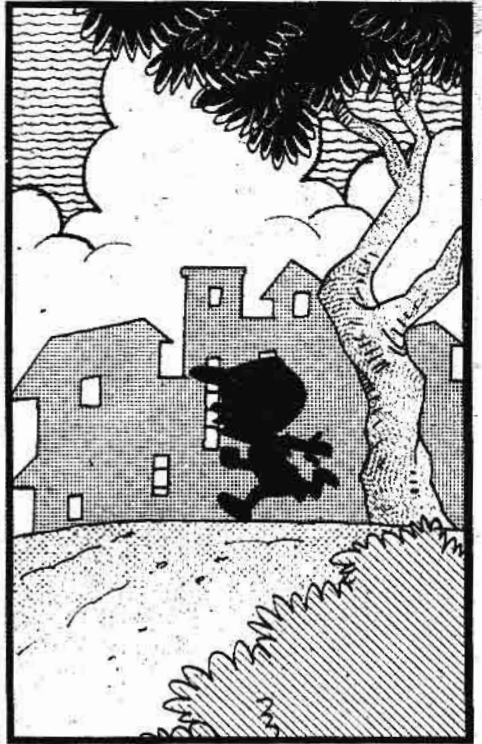

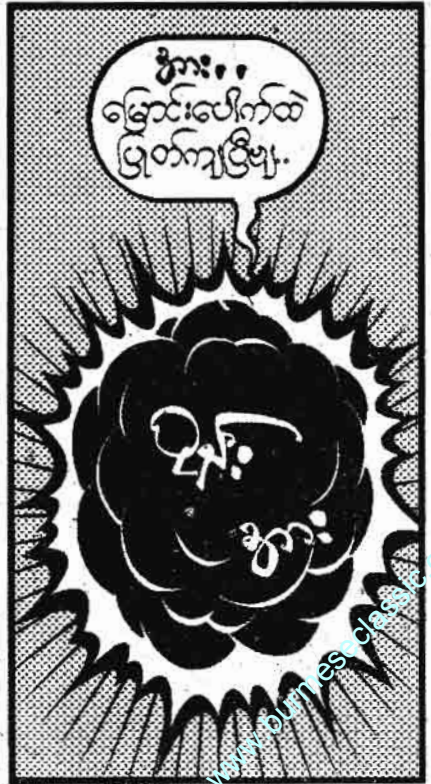

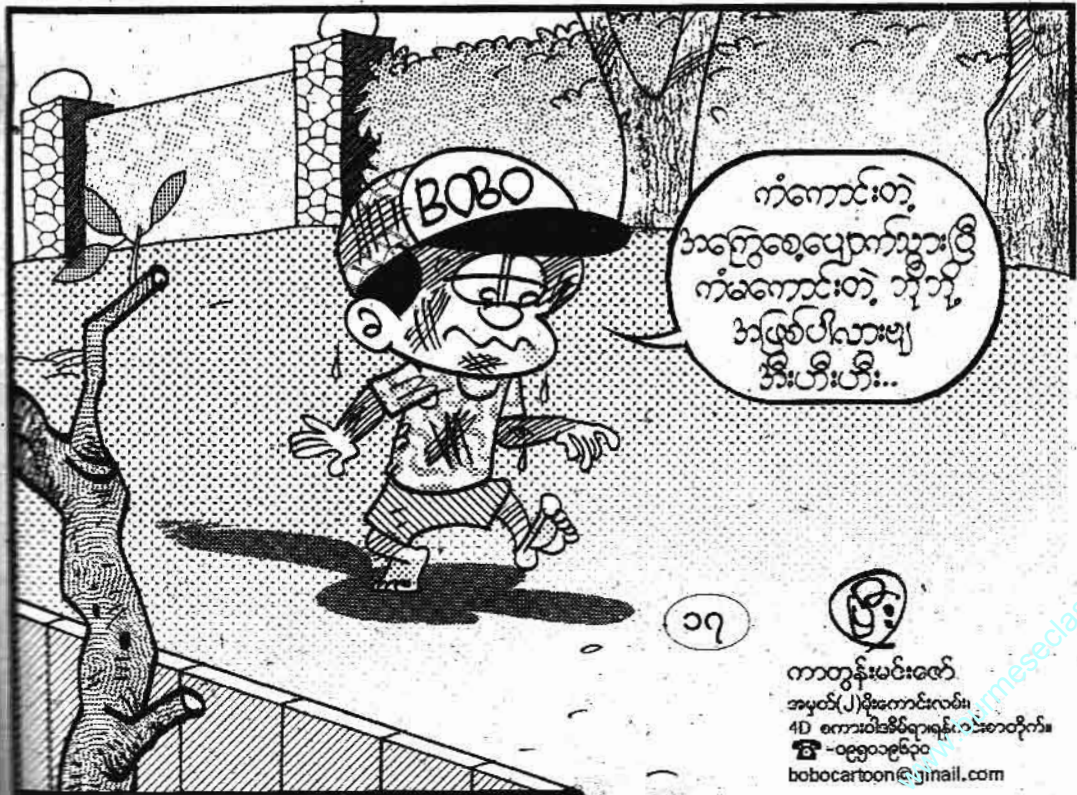
ငါတစ်နေ့ကလုံး
 ကြိုတင်ဆွဲနေတာနဲ့လန့်မိဘဲ
 လုပ်လိုက်လို့ပျောက်သွားပြီ
 ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ
 ဘိုဘိုက..

မျှော်လင့်

ကားကွန်: ရွှေရောင်: →

တစ်ခါက ရွာတစ်ခုရဲ့ ရွေးထဲမှာ
အုန်း: ရှောင်: တဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်
ရှိသတဲ့ အရှောင်: မျှော်လင့်အဖွဲ့
အကြောင်း: ငြီးငွေ့လာကြီး: မျှ
ဖြစ်တယ်...

တစ်နေ့တော့ ကုတ်တစ်ပေးအပ်လာ
ဝင်လာပြီး အုန်း: တစ်ပိယာဝယ် သတဲ့...

အငါးကို ခဝါးစား ပေးမှာ ငြိ
အသား ဝါးစိပျား ဆိုတာ ငါ
အသား...

ဒါကို ဝယ်တဲ့ အဖေ အိတ် အပါ...

ဒါပျား ဝေဟိ ဝေဟိ
ဆိုတာပဲ အသားကို
အငါး ငြိ ငြိ အောင်
မင်း အဖေ...

ဒီအပါ အသား အဖျားက...

ဟဲဟဲ... ဒါပျား အဖေရတာ
အဖေ အဖေ အဖေ ဝေဟိ အဖေ
အငါး ချိန် ပေး ပေး ဝေဟိ ပျား
ဟဲ ဟဲ...

ဟင်္သာပါ ခြံဇွန်
ရှေး အိဒီအဒါး နှိုး...

ဆို ခြံ ခြံ ကံပေး သတိ.....

ဟဲ... အဒါး နှိုး က
ဝါရ်ဇွန် ကျွဲ ဝါရ်ဇွန် ဇွန်
ခင်ဇွန် ခြံ ကံပေး ခြံ ခြံ
ဟဲ... ဟဲ...

ဟဲ ဟဲ ခင်ဇွန် ကို ပဲပေး ခြံ ခြံ
ခင်ဇွန် ရှေး ဝါရ်ဇွန် သာရ် သာရ် အာရ်
ခြံ ကံပေး ခြံ ကံပေး သတိ.....

ဟဲ... ဟဲ...

ရှေး

www.burmeseclassic.com

ဒီပုံ နှစ်ပုံမှာ ကွဲလွဲချက် ဘယ်နှစ်ချက် ရှိပါသလဲ။

၂၀

ပန်းသီးပင် နဲ့ ဥယျာဉ်များပေး

အရှင်ဖော်

မောင်ရည် ဂျွန်တုန် တက္ကသိုလ်

တစ်ခါက မြို့စားကြီးတစ်ဦးမှာ
အလှူခံ ချောမော လှပတဲ့
သမီးလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်

မြို့စားကြီးဟာ သမီးလေးကို
အရှမ်းချစ်ပြီး အလှူလှူကတယ်

ယင်းဖြစ်သူဟာ ပန်းကို
သိပ်ကြိုက်လို့ ပန်းပင်တွေ
အများကြီး စိုက်ပေးဖို့ဖောင်
ဖြစ်သူကို ပူဇော်တယ် ..

ဒီအခါ ဖခင်ခြံစားကြီးက
ခုယခုမြို့များကိုခေါ်ပြီး
သူ့ခြံထဲမှာပန်းပင်များစွဲ
စိုက်ခိုင်းတာပေါ့ ..

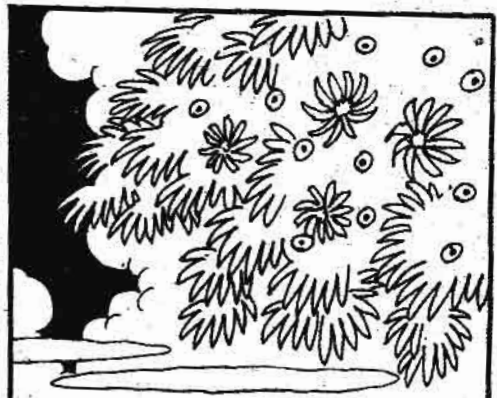

၂ယျာဉ်များလေးဟာလည်း ပန်းချစ်တတ်သူ
ဖြစ်လို့ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို၂ယျာဉ်ထဲမှာ
နှစ်ခြယ်ပြီးစေတော့မှာလုပ်ကိုင်တယ်..

၃ယျာၣ်မူးၣ်လေးဟာ
ခြံထဲမှာ သစ်ပင် ပန်းပွင့်
တို့ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်
သေသေချာချာစိုက်တယ်

ဒီလိုနဲ့ မြို့စားကြီးရဲ့ ခြံထဲမှာ
သာယာလှပတဲ့ပန်း၃ယျာၣ်လေး
ပေါ်လာခဲ့တာပေါ့... ..

၂၆

မြို့စားကြီးသမီးလှည်း
ပန်းချစ်တူသူဆိုတော့
ပန်း၃ယျာၣ်ကိုကြည့်ပြီး
အရမ်းသဘောကျနေတယ်

မြို့စား သမီးလည်း
ပန်းခူးထွက်ရင်းနဲ့
ဥယျာဉ်မျှားလေးနဲ့
တွေ့ဆုံမိကြတယ်..

ဥယျာဉ်မျှားလေးက ဥယျာဉ်ကိုယေယေချာချာ
ပြုစုပြီးထောင်ပေးနေတာတွေ့လိုက်ရတော့
ပန်းချစ်တဲယူမို့ သဘောကျသွားတယ်..

၂၇

ဒီလိုနဲ့ မြို့စားကြီးသမီးနဲ့
ဥယျာဉ်မျှားလေးတို့
ချစ်ကြိုက်သွားကြတာပေါ့!

သူတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ဟာ
ပန်းခွေးကင်းနဲ့ ဥယျာဉ်ထဲမှာ
တိတ်တိတ်ချိန်းတွေကြတယ်

ဒါကို မြီးတားကြီး သိယွှားတော့
ဥယျာဉ်များကို အလုပ်ကနေ
ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်...

ပြီးတော့ ဘုံ့ခွေးကင်းမြင်းတဲ
အဆောက်အဦတစ်ခုဆောက်ပြီး
သမီးဖြစ်သူကို အပေါ်ဆုံး
အထပ်မှာ ထားလိုက်တယ်.

ဒါဟာ ဘာလဲ၊ နေကလည်း မောင်းထုတ်
ခါလိုက်ရလို့ တောစပ်မှာ သွားပြီး
ဝမ်းနည်း ပူဆွေးနေတာပေါ့..

သိပ်ပြီး ဝမ်းနည်း
နေတာလား

ဒီအချိန်မှာ သူ့အနားက သစ်ပင်
ပေါ်က အသံကြားလိုက်ရတယ်

ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော်တို့
ချစ်သူကို ဘုံ့ချစ်ဆင်ဖြင့်တဲ
ဖြုတ်ပြီးပေါ့မှာ ထားထားလို့
ကျွန်တော်တို့တွေ မတွေ့ရတော့
ဝမ်းနည်းနေမိတာပါ

အင်း မင်းရဲ့ အချစ်က
အရှမ်းကို မှုန်ကန်ပြီး ပေးပေးက
ပါပေတယ် အချစ်စစ်မှန်တယ်
ဆိုရင် ဘာမှ မေ့ပါနဲ့ ပေဘဲ
အပင်အောက်ကို သစ်သီးတစ်လုံး
ပစ်ချပေးလို့က်ပါ့မယ်

အဲဒီ အသီးထဲက အစေ့ကို
မင်းချစ်ယုဂျီတို့ ဘုံ့အနစ်ဆင်
မြင်တိုနန်းဆောင်ဘေးမှာ
ချစ်ကဲလို့က်ပါ..

အသံဆုံးယွားတော သစ်သီးတစ်လုံး
ကျလာလို့ ဥယျာဉ်မှူးလေးကလေးသာ
အားရ ကောက်ယူထားလို့က်သတ့်..

ဒီလိုနဲ့ သံဘက်မောင်တို့
အချိန်မှာ ဥယျာဉ်မှူးလေးဟာ
ယူချစ်သူကိုထားတတ်တဲ့ ခုနစ်ဆင့်
အဆောင်နား သွားတယ်..

ပြီးတော့ အသံရှင်ပြောတဲ့ အတိုင်း
အသီးထဲက အစေ့ကို တိုက်ဆောင်
အနားမှာ ချစ်ခိုက်လိုက်တယ်..

ဒီအခါ ချက်ချင်းပဲ
အပင်ကြီး ကြီးလာပြီး
အပေါ်ကို တက်သွားတယ်

အံ့အားမင်းနေတီ ဥယျာဉ်မြူးလှမ်း
ချက်ချင်းပင်ကြီးထွားရှုသိတက်နေတီ
သစ်ပင်အပေါ်ကို တက်လိုက်တယ်။

သူ့ချစ်သူရှိနေတီ စုနစ်ဆောင်တိုက်ခိုး
ရှောက်တော့တံခါးခေါက်လိုက်တယ်။

မြို့စားကြီးသမီးလှမ်း
တံခါးဖွင့်လိုက်တော့
သူ့ချစ်သူကိုတွေ့လို့
ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားတယ်

ဒါပေမယ့် သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာတော့
မြို့စားကြီးဆို ရှိမက်တွေဟာ ဗက်နက်
တွေနဲ့ ဥယျာဉ်မှူးလေးကို ဖမ်းဖို့
စောင့်နေကြတယ်..

ဟဲ့ သစ်ပင်အောက်မှာ
ဖမ်းဖို့ စောင့်နေကြတယ်
ဟယ်လို့လုပ်ကြမယ်

ဥယျာဉ်မှူးလေးကော
မြို့စားကြီးသမီးပါ
စိုးရိမ်သွားကြတယ်

နှမတော်တော်
မောင်မောင်ကို
မခွင့်တော့ဘူး

ဥယျာဉ်များလေးလည်း
ကြံ့ခာမဂ်ဖြစ်ပြီး အယ်ကို
မော့ကုန်လိုက်တော့
မှီးတိမ်ထဲ အထိထိုးဝင်နေတာ
တွေလိုက်ရတယ်..

ကဲ နှမလေး ကိုယ်တို့ပြေးတာ
မရှိတော့ဘူး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဒီအပင်ပေါ်ပိတ်ကပ်ပြေးကြမယ်

ဒါနဲ့ ဥယျာဉ်များလေးလည်း
ယူချစ်ယူ မြဲစားယမ်းကို
ခေါ်ပြီး အပင်ကြီးပေါ်
အမြန်တက်သွားတယ်

သူတို့တက်သွားတာကိုတွေ့တော့
မြဲစားကြီးရဲ့ ရဲ့မက်တွေလည်း
ပမ်းဒီအပင်ပေါ်လိုက်တာကိုကွယ်

ဒီအခါ အပင်ကြီး အပေါ်ကနေ
ပန်းပေါင်းတွေတစ်ခုစီစီကြွေ
လာလို့ရဲ့မက်တွေပတာကိုခိုင်ကြံ့သူ

ခုယခုမျှားလေးနဲ့
သူ့ချစ်သူလေးတို့ဟာ
မိုးတိမ်ပေါ်ကနေဘယ်တော့မှ
မြဲနိဆင်းမလာကြတော့ဘူးတဲ့

အောက်က ကြည့်နေကြတဲ့
လူတွေကတော့ သန်းတံ့အပင်က
အသီးတွေကို စားကြည့်ကြတာ
စားကောင်းလို့ အိမ်မှာ စိုက်ဖို့
ယူသွားကြတာပေါ့..

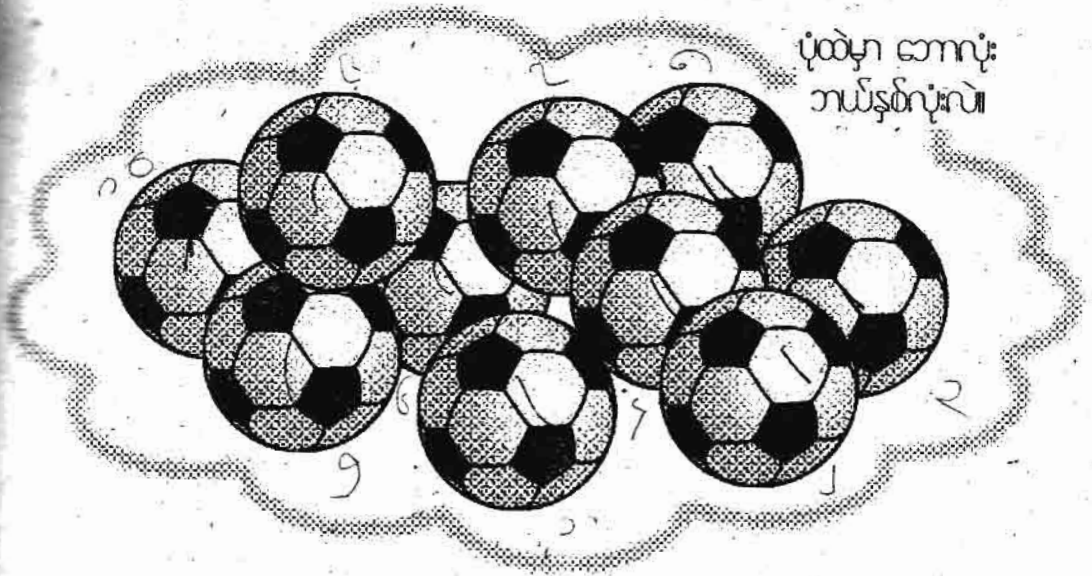
အဲဒီ အပင်က
ပန်းသီးပင်ပေါ့!

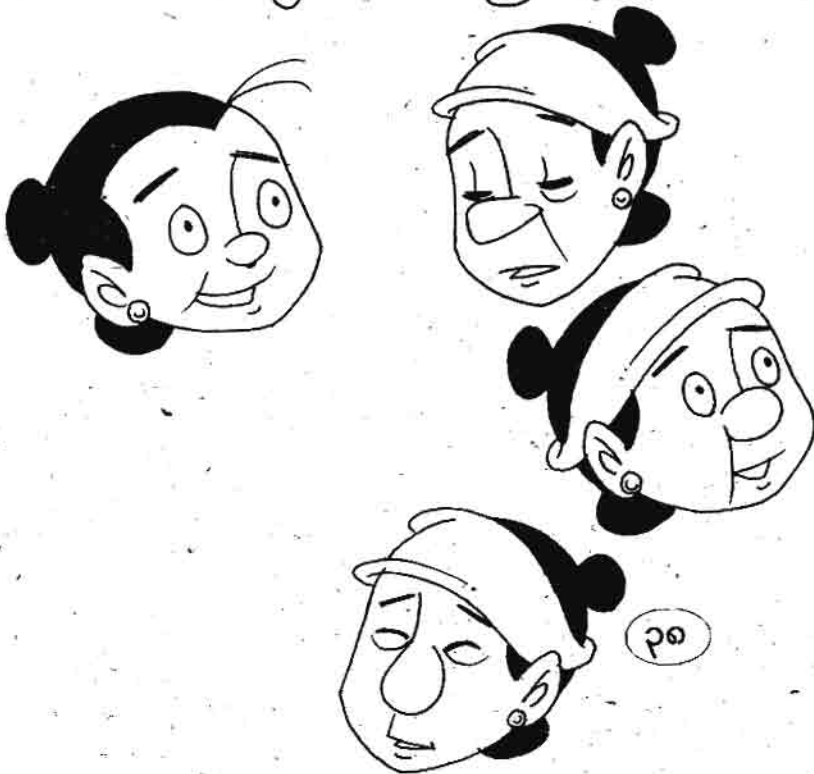
အဲဒီအပင်ဟာ အသစ်ကြီးတံ့သူ
စိုက်ရင် အပင်ကြီးကြီးနဲ့ အသီး
ကြီးကြီးတွေ သီးတတ်တယ်လို့
ထင်ပြီး စိုက်ကြတယ်..

ပုံထဲမှာ ဘောလုံး
ဘယ်နှစ်လုံးလဲ။

ကတိတ်
သနားလှစွာ
ပုဂံအင်္ကျီ

ပြစ်ဒါက - ဒီဘာပိုဇောကျကြီးဆိုတာ
ယူဘာထိနေကြတာလှူပေးသမျှပေးချင်း
လေးလောက်ရှိတယ် ....

ထူဝဲလွှာ ... ယူဘာရုပ်တစ်မျိုး
စိကို ထပ်ထုနေကြတာ ...

တစ်ယောက်က - ဒေကာ
ဒေခုန့် ... ဗာတီး ... ဗာမူတ်
ယူဘာ ....

တစ်ယောက်က - နက္ခတ်
ဖော်ပြတာ ...

တစ်ယောက်က - အေး
ယူတာ ...

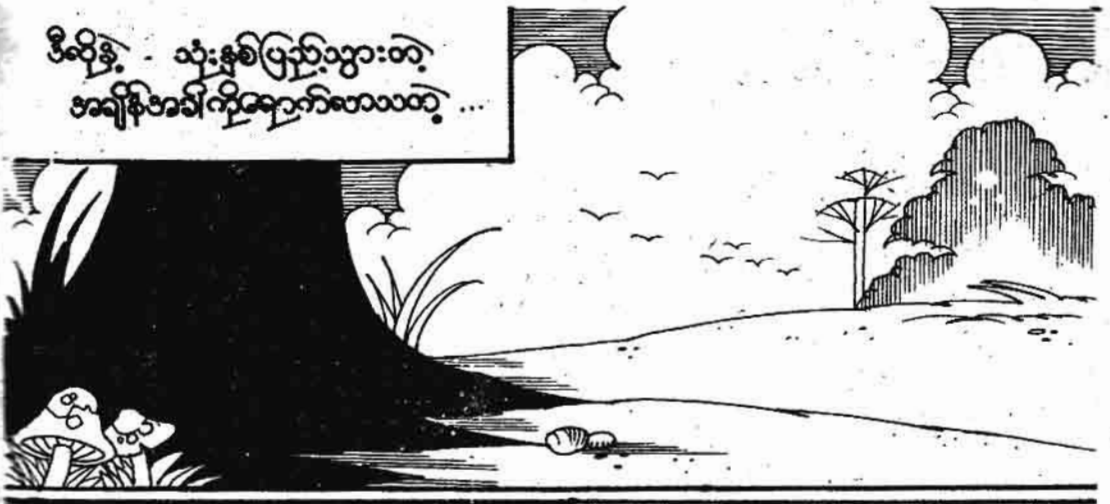

တစ်ယောက်က - အဆွေး
အခေါ်ပြတာ ... တို့ကိုယ်တို့
နေကြတယ် ....

ဒီလိုနဲ့ - သုံးနှစ်ပြည့်သွားတဲ့
အချိန်အခါကိုရောက်တာပဲ... ..

ဒီတော့ - ပညာစုံသွားလို့ သူတို့
နေထိုင်တဲ့ ဂြန်ဖို... ဆရာကြီးကို
ကန်တော့ပြီး နှစ်ဆက်ကြတယ် ...

ဒါပဲ... တပြည့်တို့ဟာ
ထုတ်တတ်တယ်ဆိုပြီး... နေရာ
တကာမှာပညာကိုရွှေ့တန်းတင်
အသုံးမချကြနဲ့... ..

သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ဟာ ပြန်လာ
ကြရင်းကလမ်းဘေးမှာ တောခွပ်ကြီး
တစ်ခုကို ဖြတ်လာရတယ် ...

ဒီလိုနဲ့ နေ့လယ်အချိန်ကို
ရောက်လာတာ ...

အဲ ... ရွှေမှာရေပုပ်တစ်ဆောင်လော့ ...

တို့အဲဒီမှာ - တည်းခိုကြရ
ဖောက်လော့..

ဒီလိုနဲ့သူတို့ဟာရေပုပ်ကို
ရှောင်ဖွားကြတယ် .....

99

ကံ ... တို့စားဖို့ လောက်ဖို့လဲ
စီစဉ်ကြည့်အောင် ...

ဒီအခါ ... အတီးအမှုတ်သင်လာ
ခဲတဲ့ဝတ္ထုကို ထမ်းချက်ဖို့တာဝန်
ပေးသတဲ့ ...

ဆေးပညာသင်လာတဲ့
သူကို ဇွတ်ကဇျေးခါ
အားဖြီး အသားထပ်ဖို့
တာဝန်ပေးလိုက်တယ် ...

အတွေးအခေါ် ... ယူကာရှင်
ကိုတော့ ဆီဝယ်ဖို့ ရွတ်လိုက်
သတဲ့ ...

ဖေဖေယူကာသင်တောသူတောသူ
တောထဲမှာ - ဟင်းသီးဟင်းရွက်ချိုးဖို့
တာဝန်ယူလိုက်တယ် .....

ဒီလိုနဲ့ - မကြာခင်အချိန်မှာ
ပေါ့ ...

ဝမ်းဗား... ချစ်ခင်သူတစ်ယောက်
တည်းက ကျန်ခဲ့သတဲ့...

ခေးယုတ် - သင်္ဂါတတ်သူဟာဈေး
ထဲကိုရှောက်လာတယ်...

ကျန်းမာရေးနဲ့ မပျိုရွယ်ရင်
ယင်းနားနေတော့ အသားဆိုရင်
...မယ်သူး...

ဒီလိုနဲ့သူဟာ - ဟိုအသားကအပူစွာ ... ဟိုအသားကဝမ်းနူးမယ် ... ဘယ်
အသားကလေပွမယ် ... ဒီကုသီမှာ ဒီအသားမေးထင်ဘူးဆိုပြီး ပညာနဲ့
ဆုံးဖြတ်ရင်းဘယ်အသားမှ ... ထင်ရတာနဲ့လောလမ်းကိုပြန်လာခဲ့သတဲ့ ...

လမ်းမှာ ... သစ်ပင်ပေါ် ငှက်တူတိုက်
ထိုင်နေတယ်။ နက္ခတ်ပညာရှင်
သူထပ်ချိုးကို တွေ့ချိတ်ရတယ် ...

ဟာ .... မင်း
ဟင်းခွက် ချေးရသေးဘူး
လား ...

ဒေး - ဇော်ဝိုနေ ... ဇော်ဝိုနေ ...
 ဟို - မင်းလားက သစ်ကိုင်းမှာပဲ
 ဇွဲက - မင်းကိုပေါက်ဖို့ ဇော်ဝိုနေ
 တယ်ကွ ...

တွေ့လား ...

BURMESE CLASSIC

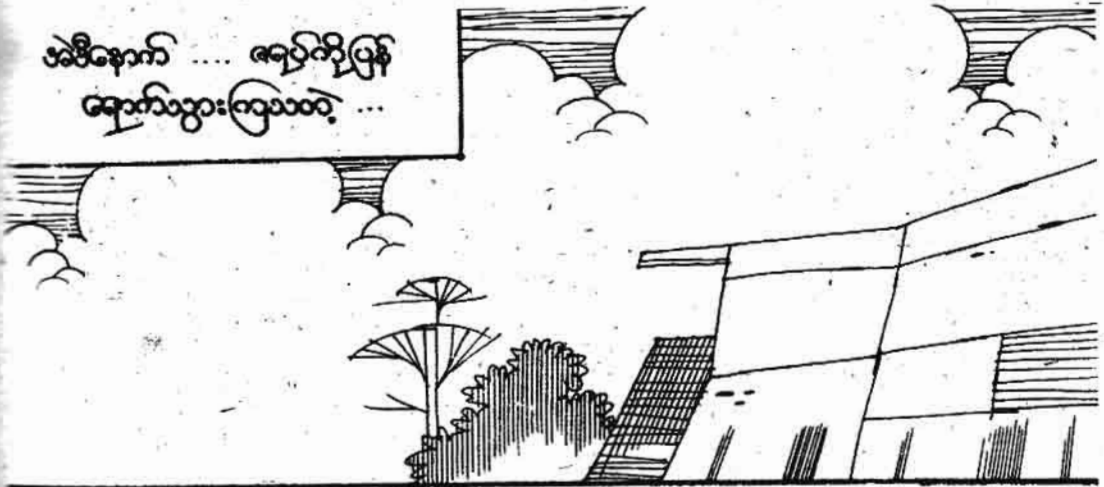
ဒီတာ့မှ - ကြောက်လန့်
 တကြားနဲ့ သစ်ပင်ပေါက်
 ခုန်ချလိုက်သတ ...

ဦးတော့ - နှစ်ဦးသာဒေတာ
 တွက်ပြေးကြတာတယ် ...

၅၀

အဖီနောက် .... အရှင်ကိုပြန်
ဆောက်သွားကြသတဲ့ ...

ငါလဲ ... အသားပေါ်ခဲ့ဘူး ... မင်းလဲ
ဟင်းရက်မနေဘူး ...

BURMESE
CLASSIC

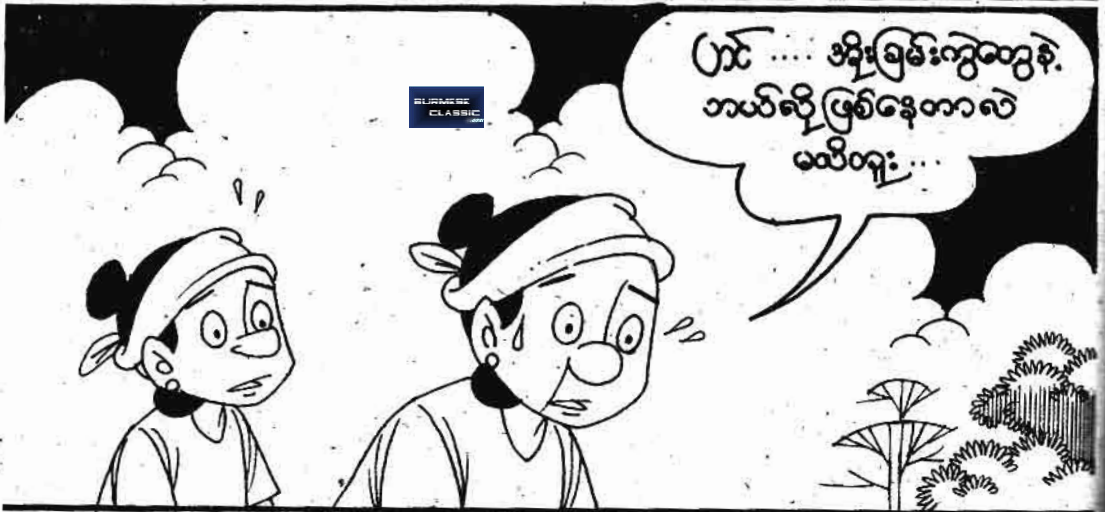

ဒီအား ... ဟိုနှစ်ယောက်
ရှာတဲ့ ယမ်းနဲ့ဆီကိုဆမ်း
ပြီးပဲ စားကြပြီကွာ ...

၅၁

ဒိန်း - သူတို့ ကြည်ညိုက်တော့ ... နေ့စဉ်
ဘေးမှာ ဗီကောဗီခန့် သဘေးဟာ ဗီကော
တွေနဲ့ တွေ့ပိုက်ကြရတယ် .....

ဒီအချိန်မှာ - ဆီးပွားထပ်တူလူ
ပြန်ကောက်လာတာ... ..

ဟိုဟ... ဆီးပွား
ရှာတာ ခုခိုခိုလား... ..

ငါ့ကို - အပြစ်တင်ပြင်လဲ
တင်ကြတာ...

လူပုဂ္ဂိုလ်... ..

ငါ - သီဝယ်ဦးလွှားရင်း ...လမ်းမှာ
 အဆိုပါကောင်းတရားပစ်ထားပစ်ကို
 တွေ့လိုက်တာပဲ ...

ဒီနဲ့ - သစ်ပင်ရိပ်မှာ အစောင့်ပြု
 ထိုင်ရင်းက ... တွေ့မိတာပဲလား! ...

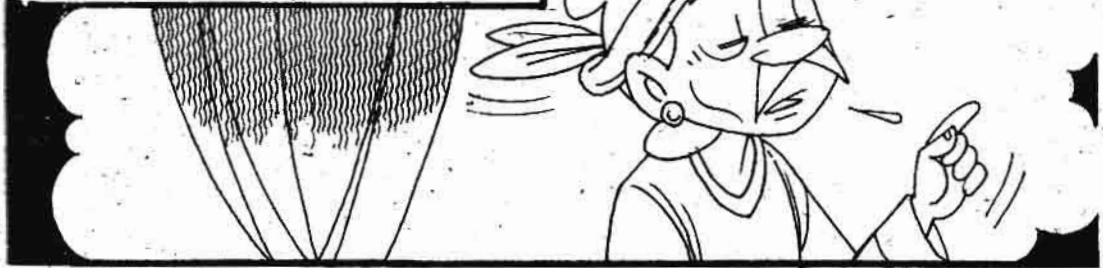

ဆီကို - ပဲကရုတ်ပဲလို့ ...

ဒီတာ - အဖြစ်ကိုသိသွားပြီး
ဆရာကြီးမှာလိုက်တာကိုသတိ
ရသွားကြတယ် ...

ငါတို့တာ - အခြေအနေနဲ့ အချိန်
အခါတို့လိုက်ပြီးမှယူတာကိုသုံးရမယ်
ဆိုတာမေ့သွားတာပဲ ...

ခုချိန်ကစပြီး ... ဆီခြင်
ကြစို့တာ ...

ကောင်းပါ! ...

ကော့ကော့
ယုန်အောင်
ပုဏ်ကောင်းတဲ့
ယုန်လေး

ပြစ်ခါက - တောအုပ်တစ်ခုမှာ ...
မြေခွေးတစ်ကောင်ရှိတယ် ...

သူ့ဟာ - သူ့ပုၤသိသူ ဉာဏ်ထိပ်ရှိတယ်ဆို
ထင်မြင်နေသတိ ...

ငါ့မှာ - ခြင်္သေ့ကို ခြေထိုးတွေ
လက်ထိုးတွေပေါ်ရှိတာပဲ ...

ယူဟာအဲဒီလိုတခြားသတ္တဝါတွေကို
လိုက်ပြောပြီး ကြွားနေတာတယ် ...

တစ်နေ့မြေဥေးဟာ - အစာရှာဖို့ထွက်
လာတာတယ် ...

ဒီအချိန်မှာ - ယဉ်ရေးတစ်ကောင်ကလေး
အစာရှာ ထွက်လာတယ်ပေါ့! ...

ဒါနဲ့သူ့တို့နှစ်ကောင်တာ . ဟက်ဟင်းတို့မိကြတယ် ...

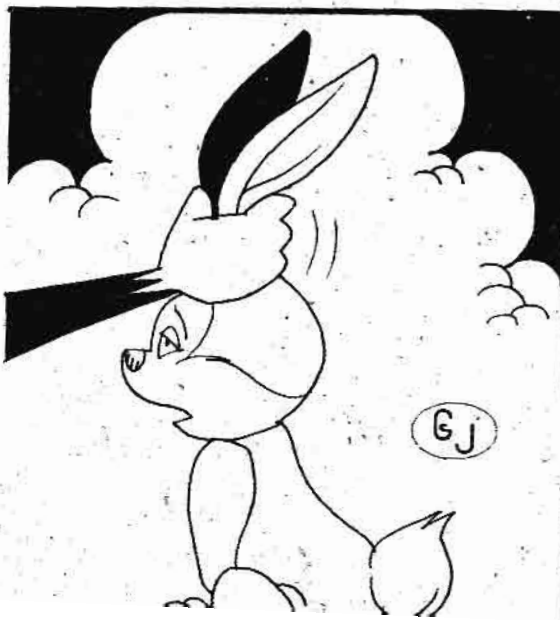
ယုန်လေးတာ မြေပဲဦးပေါ်ကခစာ
ကိုပဲ ကျစ်ထိနေလို့ရှေ့ကမြေခွေးကို
မြေပဲခိပ်နေတာ ...

ခါနီးရောက်မှတွေ့သွားတာ့တာပေါ့! ...

မြေခွေးဟာ - ယုဒကို နားထောင် နှစ်ဖက်
ကနေ ဆွဲတိုက် ရိုက်တယ် ...

ဒီနို့ယုန်စေ့ဦး - အားကိုးရှာဖို့
ပိတ်ဝန်းကျင်တေးဗေ့ဥှ်ကြည့်လိုက်
... သတို့ ....

ဒီအော်ချောင်းစပ်မှာ - အစားချောင်း
နေတဲ့ မိကျောင်းကြီးရဲ့ကျောက်နွဲ့ကို
တွေ့လိုက်ရတယ် ...

ဒီနို့ယုန်ပတာ - အကြံရသွားတာပေါ့ ...

ကျုပ်ကိုစားသော့စားပါဗျာ ...
ရဲ့တွေ့လိုတာ့ - မေးပါနဲ့ ...

ဟေ... ရှုတွေက ဆီးကို
ဖမ်းပြီး ဘယ်လိုစားလို့ပဲကွ ...

ကျုပ်ရဲ့ ဘိုးလားဘီဘင်တွေက
ပြောခဲ့တာပဲဗျ ...

ရုတွေက... ယခုကိစ္စကြောင့်... ရေစပ်မှာ အကြောကြီးရေထဲ
နစ်ထားပြီး သေအောင်ထားတယ် ...

ကျေးဇူးပါကွာ - ဒါတိုင်းကမ္ဘာ
အစတိုင်းပဲ ယူနိုသားကိုစားနေ
တာကွ ...

ဒီတစ်ခါတော့ - မင်းပြောသလို
ဆွေနှစ်ယောက်ပြီးစားမယ် ...

ဒါပေမယ့် - မင်းကိုတော့ငိုလင်က ဖြဲဖြဲဆုပ်
ဖမ်းထားမှာပါကွ ...

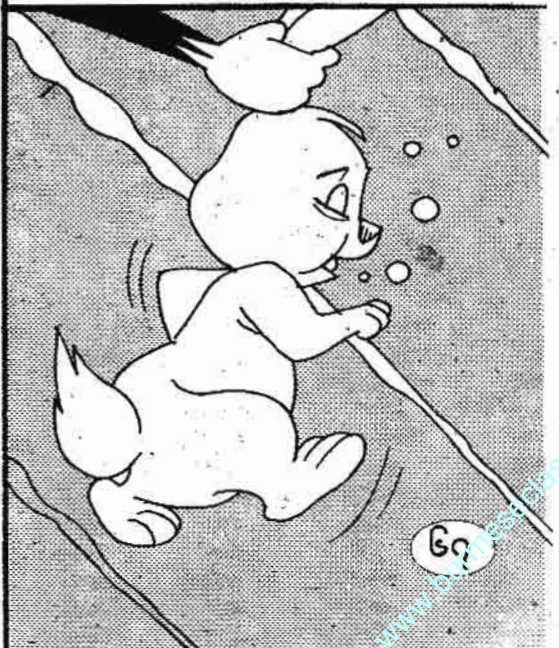
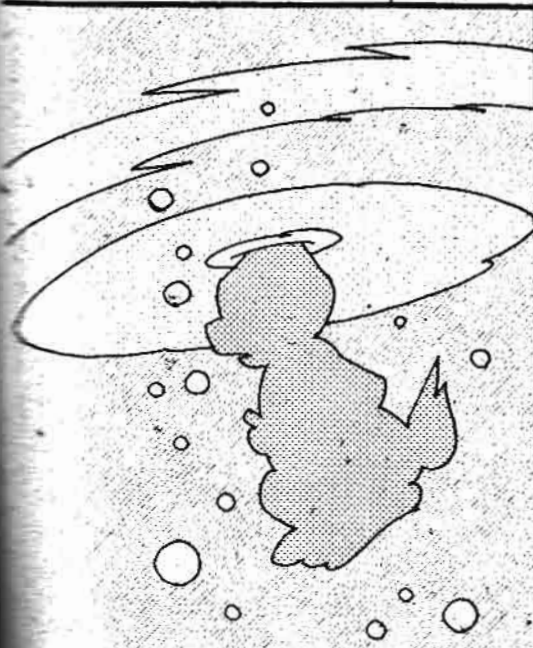

မြေကွဲယာ - ရက်ချင်းပဲ ရေကူးစပ်ကိစ္စသာ...တဲ့ ...

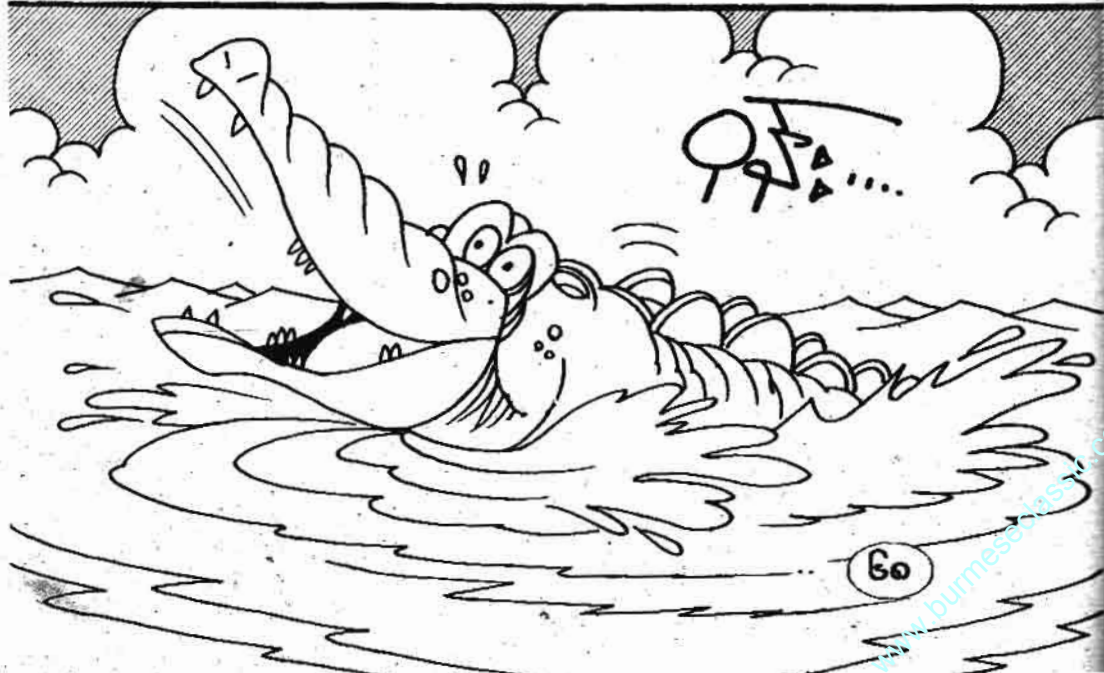
ဖြိုးတော့ယုန်ကိုရေထဲမှာ - နှစ်ထား
တော့တယ် ...

ဒီအခါယုန်လည်း အသက်အောင်ဖြိုး
ငြိမ်နေတာပေါ့ ...

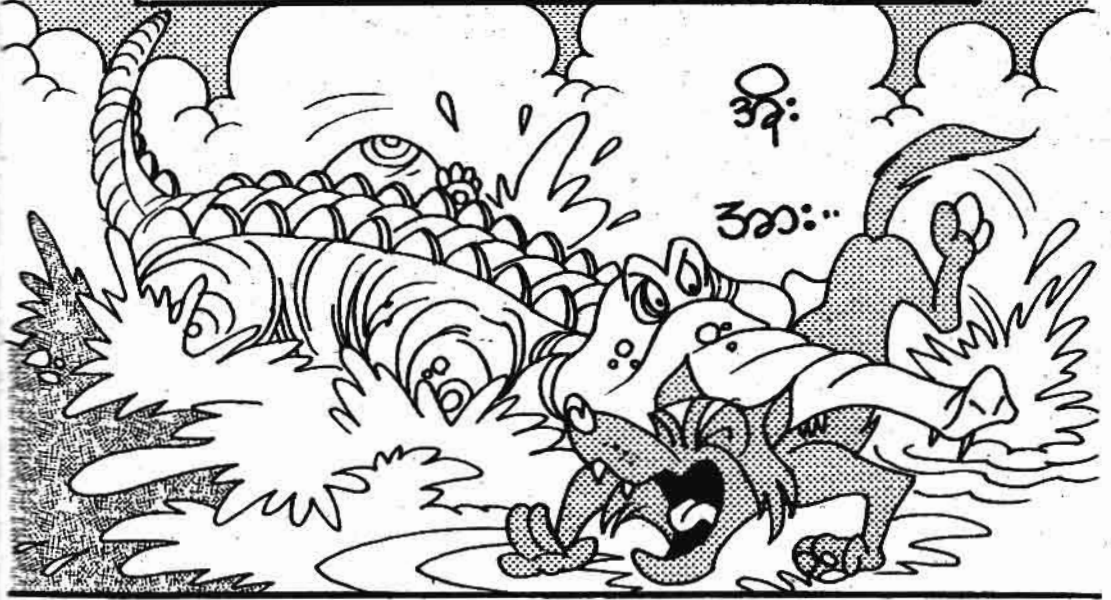

ဒီအခါ မြတ်ပင်တွေကြွားမှာပုစွန်တွေ၊ မိကျောင်း၊ ငြိုးကားမြေခွေးတို့
ဟပ်စိုက်သတိ .....

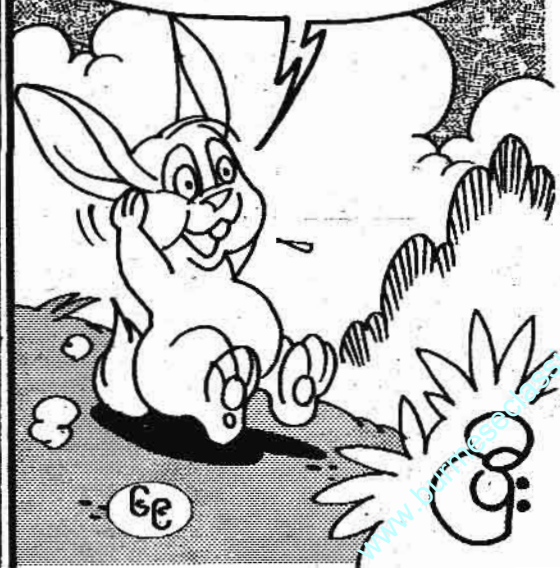
ဒီတော့မြေခွေးဟာ - လက်တားယား... မြေကားယားနဲ့
ဒီတော့နင်းငါးစပ်ထပ်ပါသွားတော့တယ် ....

ဒီအချိန်မှာ - ယုဒီလေးကလည်း
တော့အနှင်ထပ်ထပ်မြေခွေးဟာလေ့တွယ်...

ဥာဏာပွိုဝါတယ်ဆိုတာ - မင်းဆို
မြေခွေးထက် ငါ့ပိုတော်တယ်ကွ ...
ဟား..ဟား..ဟား ...

လုံးဝတူနေတဲ့ နှစ်ပုံကို ရှာပေးပါ။

ကောသလီကြီး၏ ခြင်္သေ့

မာရ်ကုလီ

ထစ်ဒါက တောရုပ်တစ်ခုထဲက
ကျောက်ကြီးမှာ ခြေဆွံ့အို
တစ်ကောင် ရှိသတိ ..

သူ့ဟာ အစားကုသလို့
လောဘလည်းကြီးတယ်

တစ်နေ့တော့ မြသေ့အိုကြီးဟာ
အသားတွေစားလွန်း အားကြီးလို့
ပွားအိုက်ကစေအောင်ဖြစ်နေတယ်..

ပွားကောနာလွန်းလို့
တောအုပ်ထဲကိုတောင်
အစာထွက်မရှာနိုင်ဘူး

ပူပူမော အစာ
မစားရလို့ အားအင်
ပျို့နေတာပေါ့..

ခြင်္သေ့ကြီးလည်း သိပ်ကို
ဆာလွန်းလို့ ဘယ်လို
သားကောင် ဖမ်းရမလဲလို့
လိပျော်နေပြီး စဉ်းစား
နေတုန်း ..

သူ ကျောက်ဂူထဲကို ကြွက်ငယ်
တစ်ကောင် လမ်းမှားပြီး
ထဲဟာတာကို တွေ့ရတယ်

ဒါနဲ့ ကြွက်ငယ်ကိုပဲ
အုပ်ဖမ်းလိုက်ပြီး
စားဖို့ ပြင်တယ် ..

ငါ့အတွက်
မနက်စာ ဖမ်းကိုပဲ
စားရတော့မယ်

ခြင်္သေ့မင်းရှယ် ကျွန်တော်မီး
တောင်းပေးပါတယ်ဗျာ..
ကျွန်တော်ကတစ်လှုပ်စာပဲ
ရှိပါတယ် ကျွန်တော်ထက်
အကောင်ကြီးတိုတိရစ္ဆာန်ကို
စားရအောင် လှုပ်ပေးပါမယ်

လောဘကြီးတဲ့ခြင်္သေ့လည်း
ကြွက်ငယ်ပြောစကားကို
သဘောတူပက်ခံလိုက်တယ်

ဒေး ဒါဖြင့်ရပြီပြီးရော
မဟာတိရစ္ဆာန်တော့ မင်းကို
ငါလိုက်ရှာမိမိပြီး
စားမှာနော် ..

တွက်သလည်း ခြင်္သေ့ကြီးကို
ကတိပေးပြီး ကျောက်ဂူထဲက
ပြန်ထွက်ပြေးသွားတယ် ..

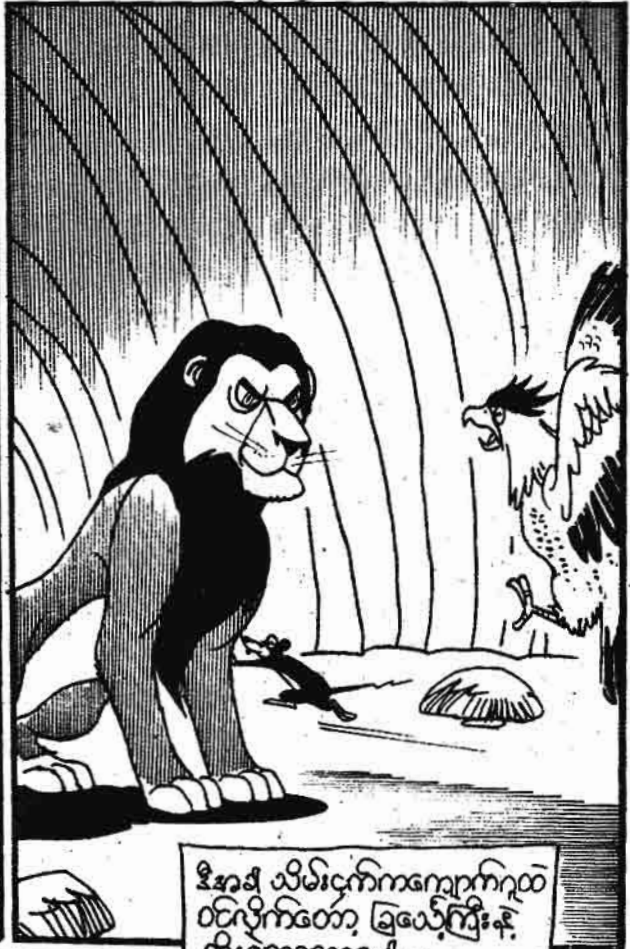

ပြီးတော့ လူ့အင်္ကျီအတိုင်း
ကျောက်ဂူအပြင်ဘက်
ခြုံစပ်မှာဟိုဘက်ပြေး
ဒီဘက်ပြေးလှုပ်နေတယ်

ဒါကို မှီးပေါ်မှာပျံဝဲပြီး
အစာချောင်းနေတယ်မိမိငှက်
တစ်ကောင်ကမြင်သွားတယ်

သိမ်းငှက်လည်း ထိုးသတ်ဖို့
ဆင်းလာတော့ကြွက်ငယ်က
ခြင်္သေ့ရှိတု ကျောက်ကုတ်
ဝင်ဖြောတာပေါ့..

ဒီအခါ သိမ်းငှက်ကကျောက်ကုတ်
ဝင်လိုက်တော့ ခြင်္သေ့ကြီးနဲ့
တိုးတော့တာပေါ့..

အယဉ်စေတုနေတု
ခြင်္သေ့ကြီးက
သိမ်းငှက်ကိုပမ်းလိုက်တာပဲ

မိ အရှင် ခြင်္သေ့မင်း
အခုကျွန်တော်မျိုးထက်
ကြီးတိုက်သားကိုစားလို့
ရပြီ မဟုတ်လား

ဒါဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ငှက်မျိုးက
အရှုံးများပြီး အသားက
နုညမ်းပါတယ် ဒီတော
အသားဆုပြီးတိုက် သမီးသား
စားရအောင်လုပ်ပေးပါမယ်

သိမ်းငှက်ကလည်း
ကျွန်ုပ်အင်္ကျီအစဉ်း
ခြင်္သေ့ကိုပြောတော့
ခြင်္သေ့ကြီးလည်းလေသာ
တက်သွားပြန်တယ်။

ဟားဟား နေ့ဦးထိုင်ရင်
ယမင်သား စားရမယ်
ဟုတ်လား... မရရှင်တော့
မင်း မကျယ်ဘူးနော်

စိတ်ချပဲ ခြင်္သေ့ကြီးရယ်
ဆူဆူဖြိုးဖြိုး ယမင်တစ်ကောင်
ခြင်္သေ့ကြီးရှေ့ရောက်လားစရာမယ်

ယမင်ငှက်လည်း ခြင်္သေ့ကြီးကို ကတိ
ပေးပြီးကူပိကာ ပျံထွက်သွားတယ်။

သိမ်းငှက်လည်း ကောင်းကင်မှာ
ပျံဝဲရှင်း တောစပ်မှာ အစာ
စားနေတဲ့ သမင်သားအမိကို
တွေ့သွားတယ်..

ဒါနဲ့ သမင်ပေါက်လေးကို သုတ်ပြီး
ခြင်ပေးကြပြီး ရှိတဲ့ ကျောက်ဂူကို
ပျံဖြေးတော့တယ်..

သမင်မလည်း
သားအနောက်က
လှိုက်တော့တာပေါ့!

သိမ်းငှက်လည်း အကြံနဲ့
သမင်ပေါက်လေးကို
ကျောက်ဂူထဲဆီဝင်ပြောတော့
သမင်မလည်းဝင်လိုက်တာပေါ့!

ဒီအခါ ခြင်္သေ့ကြီးကသမင်မကို
ဖမ်းပြီးစားမယ် လုပ်တယ်..

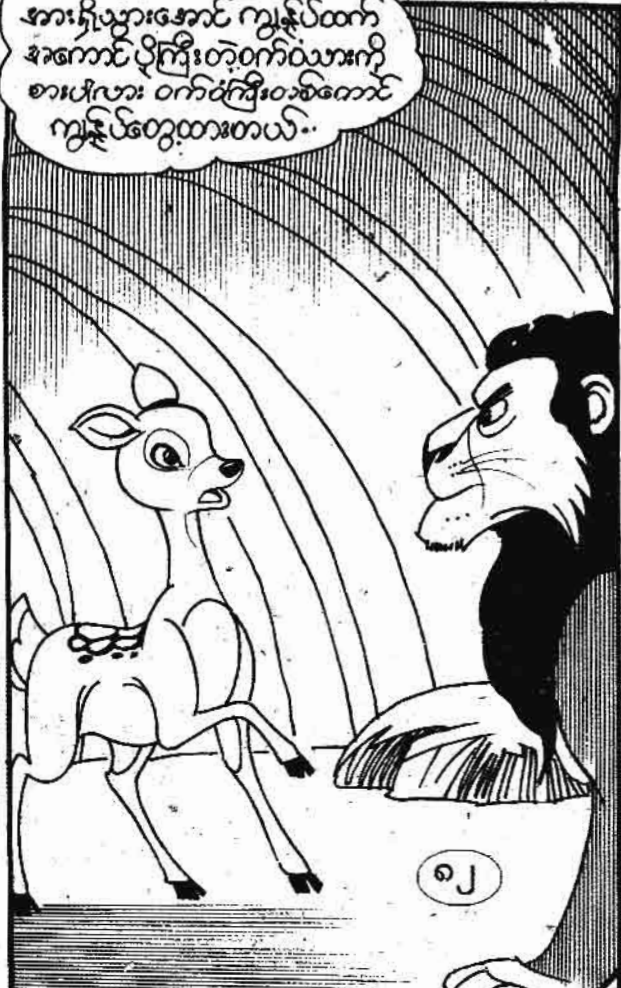

သမင်မကလည်း
ပျိုမှောက်လေးနဲ့ မို့
မစားဖို့တောင်းပန်တယ်

ငါ အရှမ်းဆာနေပြီ
အားအင်လည်းမရှိတော့ဘူး
ဒီတော့မင်းကုပ်စားရမယ်

ဟေ့ ဒီဆိုရှင်တော့ အသင်
အားရှိလွှားအောင် ကျွန်ုပ်ထက်
အကောင် ပိုကြီးတဲဝက်ဝံသားကို
စားဖို့လား ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်
ကျွန်ုပ်တွေထားတယ်..

၅၂

ဒီကိုလားအောင် ယူကုန်
ညာပြီခေါ်လာခဲ့မယ်လေ
ဒီဆိုရှင် မကြာခင်မှာအသင်
အားအင်ပြန်ဖြိုးလာမှာပဲ

ခြယ်ကြီးလည်း ဝက်ဝံသာ
စားရတော့မယ်ဆိုပြီးတော့
ဝက်ဝံကို ဖမ်းတယ်..

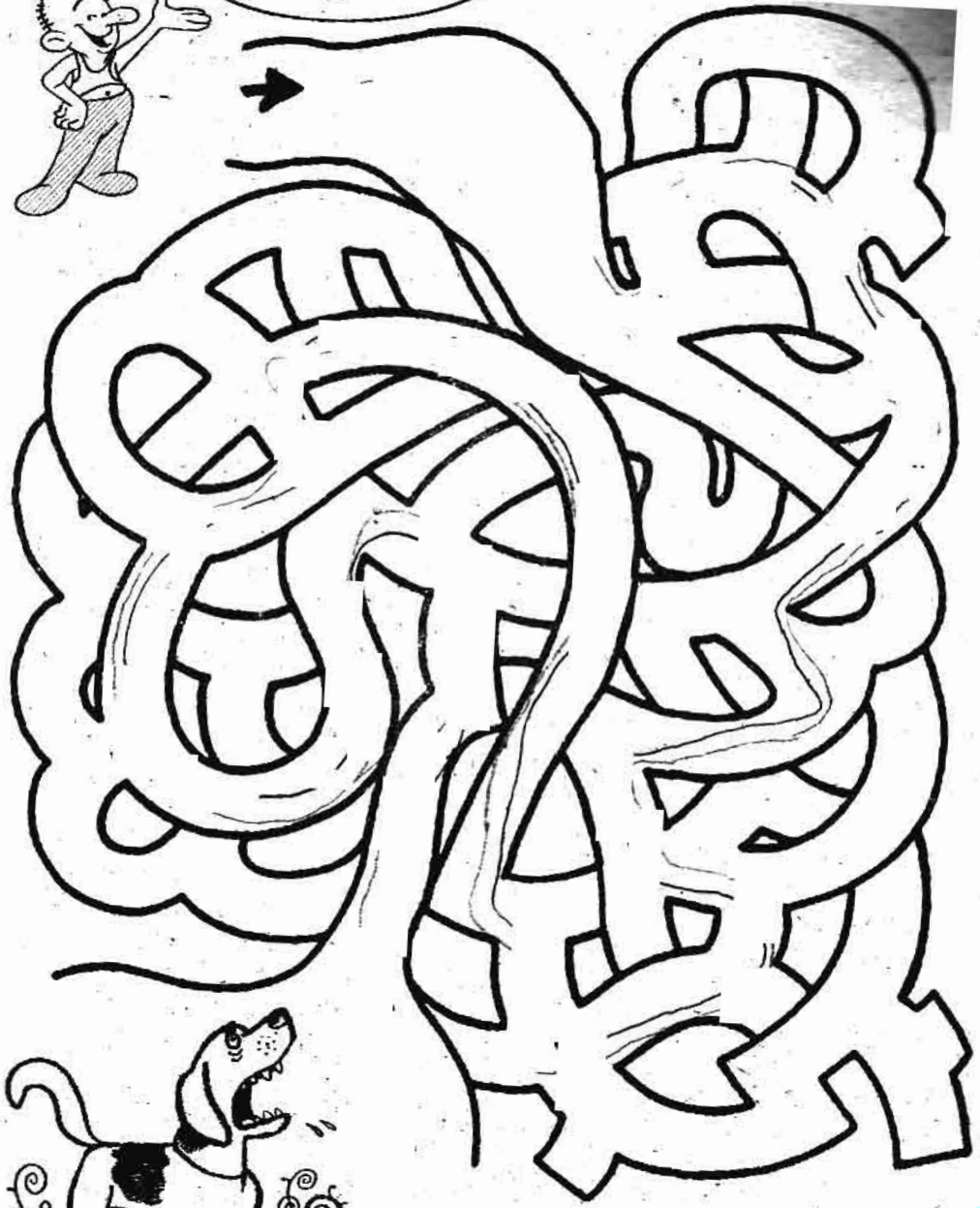

ဒါပေမယ့် အားကြီးပြီး ဗလတောင်တံ
ဝက်ဝံက အိမ်ထဲ ချိန်နေတဲ့ ခြယ်ကြီးကို
ပြန်တိုက်ခိုက်တော့တယ်..

နေ့က ဆုံးမှာ အစာအတွက်
လောဘကြီးတဲ့ ခြယ်ကြီး သမား
ကုထိမှာ ပိတ်ပေးသွားတာပဲ..

လမ်းပြပေးပါ

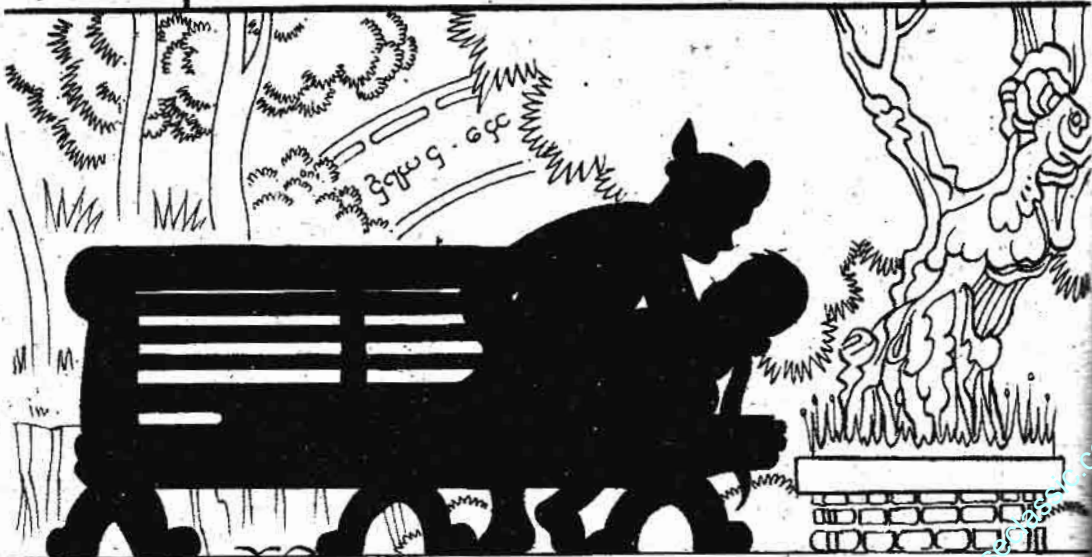

သရုပ်ဖော်
သန်းဒေသ

တာဝန်

ဝတ္တရား

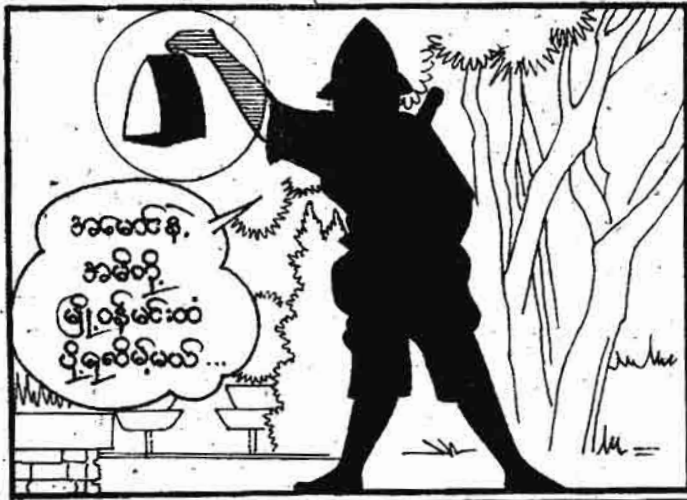
တစ်ခါက . ဓမ္မပါလနေပြည်တော်က မိတ္တူသုခ . ဥယျာဉ်
အတွင်းမှာ အချိန်မတော်ရောက်ပျိုနှိ့ ရုံမပျိုတို့ဟာ
သစ်ပင်တွယ်နေတာ ခုံတန်းလျားပေါ်မှာ ကျီထော်နေကြတယ်...

ဒီအချိန်မှာ ... မမြေ့ရလင့်တာ
ပီး-ကောင်းတစ်ကောင်းလင်းလော
တယ် ...

အဲဒီပီး-ကောင်း ထိုးထားသူဟာ
ဥပျာဉ်ကောင်းလှောင်ပဲ ဖြစ်
တယ် ...

အမောင်နီ၊
အမိတို့
မျှဝန်မင်းထံ
ပို့ကုလိမ့်မယ် ...

ဘာပြုလို့
ပို့ရမှာလဲ ...

ရတနာပျိုဟာ - ငွေကိန်းတွေကို
ဥယျာဉ်တောင်အားပေးပြီးတီးတိုး
ပြောသတည်း ...

ငွေကိုယူပြီး
အပြစ်ကိုရွတ်ပါ...

မယူပါဘူး ... ဂတိတ် ထိုးတဲအပြစ်
ကိုပါ မြို့ဝန်မင်းထံတော်ပြုရမိမယ်..

တခြား ရတနာဆိုရင် ... ငွေ
ယူလိမ့်မယ် ထင်တယ် ...

တာဇ် ဝတ္တရား သေတဲရတနာ
ကတော့ ... ဂတိတ်ယူလိမ့်မယ်..

တာဝန်ဝတ္တရား
သိတဲ့ ရှေ့ကတော့
လောက်မယူပါဘူး...

မပြုထိုက်တာပြုတု
ရဲ့လား!

ကျွန်တော် ဘယ်သူဆိုတာ
သိရဲ့လား ...

ကျွန်တော် ဒါဒါဘယ်သူလဲ
ဆိုတာသိလား ...

မသိဘူး

သိရင်တော့
ရွာကိမှာပဲ ...

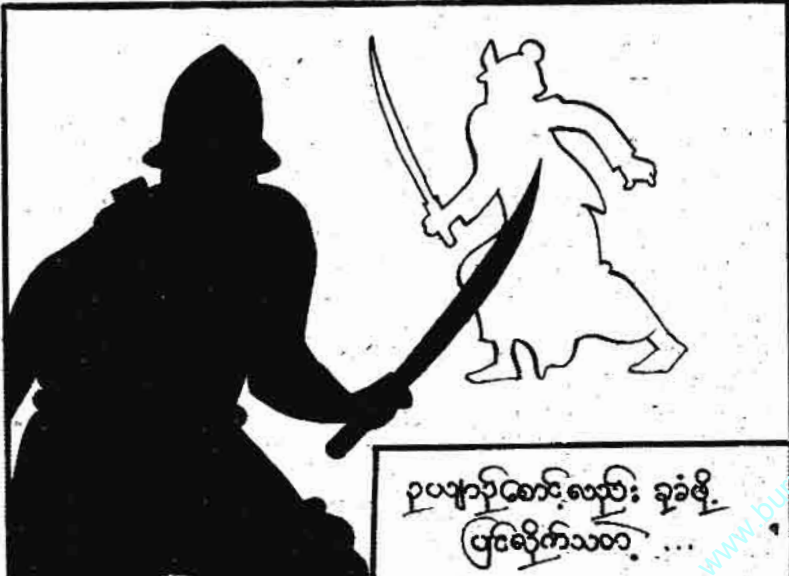

အတင်းဆွဲရာ
မီးနဲ့ ခုတ်မယ် ...

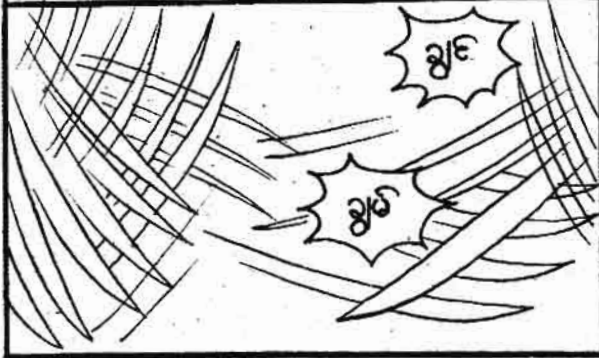

ပြောရင်းဆိုရင်း မီးကို
ဆွဲထုတ်လိုက်တယ် ...

ပုလဲများပြုလောက်လည်း ခုခံဖို့
ပြင်လိုက်သတား ...

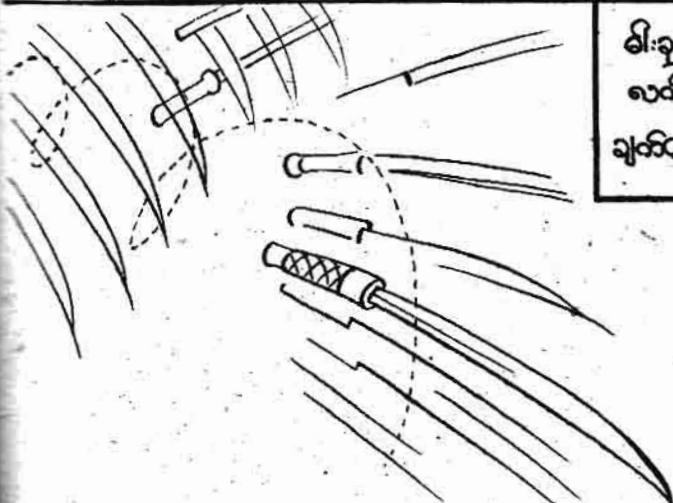
ဆုလင်ပျိုရဲ့ ဥယျာဉ်ခွံထိ ငွေတိုင်းနောက်ဆုတ်
မီးခတ်နေကြတာတယ်...

ဆုံမပျိုလည်း တုန်လှုပ်ပြီး
ထိတ်လန့်နေတာပေါ့... ..

မီးခတ်နေကြတာ ဆုလင်ပျိုရဲ့
လက်ကမ်းဟာ ဥယျာဉ်စောင့်မီး
ချက်ကြောင့်အလေးတိုလွင့်စစ်သွားတာ... ..

ရတာက အပွင့်ပွင့်ခဲလှပြီ
ဒီတစ်ခါပဲ ချုံးပူးတယ်...

တရားတရားက နိုင်စမြဲ
ဓမ္မတာပဲ ... ကိုင်း

မြို့ဝန်မင်းထံ ပို့တာခဲ ကျ
မေတော့...

ကျွန်တော်အဖေက အရေးယူမှာမဟုတ်ပါဘူး...

မြို့ဝန်မင်းဟာ တရားသဖြင့်
ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါ...

ဒါနဲ့ မြို့ဝန်မင်းအိမ်ကိုရှောက်သွားတယ်...

ခုယခုတော်ထမ္မာ
မတော် မရော်
ပြုနေသူနှစ်ဦးကို
ခေါ်ဆောင်လာကြောင်း
ပါ-ဘုရား...

ဥယျာဉ်မှူးပြောတာတွေ ဟုတ်သလား..

ဟုတ်ပါတယ်..

ငါ့သားကိုယ်တိုင်က စည်းကမ်းဥပဒေကို ကျူးလွန်တယ်ဆိုတာ့ ပိုဆိုးတာပေါ့...

တပည့်မကောင်းသရာခေါင်းတဲ... သားသမီးမကောင်းမိဘခေါင်းတဲ... တယ်ခက်တာကိုး သူငယ်မလေးကတယ်သူ့စာ..

သမီးရည်းစားပါ အတည်ယူမှာပါ ...

ကဲ... ထားပါတော့... ထားပါတော့ - သားဥယျာဉ်မှူးကို ဇွတ်တယ်ဆို... ချောက်လွန်တယ်ဆို - ဒုခတယ်ဆို မတွေ့ဘူးလားကွယ်..

ကျွန်တော်မှာ မိတာကို ဝန်ခံပါတယ်
နောင်တကြီး စွာရပါပြီ... နောင်ကိုလဲ
ဘယ်တော့မှ မလှုပ်တော့ပါဘူး

ကဲ... အမိန့်တော်ချမှတ် နာခံကြ
ထားရယ် - အဖေရယ် မဟုတ်ဘဲ ခြုံဝန်က
တစ်စုံတစ်ဦးကို အမိန့်ချသလို အမိန့်ပျိုး
မှတ်တော့မည် ...

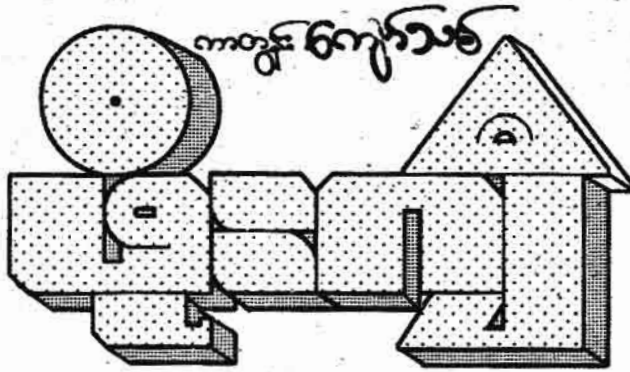

ဤလူဆင်းသည် အပြစ်ရှိသည် မှန်သော်လည်း
မိမိ ပြုခဲ့သော အမှားကို မဖုံးမကွယ်ဘဲ
ဝန်ခံသည်ကတစ်ကြောင်း နောင်တရချောက်
နောက်နောင်ကိုတို့ မလှုပ်တော့ပါဘု
ကတိပြုသည်ကတစ်သွယ် အခွယ်
ငယ်သေး၍ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ
မလိမ္မာ ဖြစ်သောကြောင့်ပညာ
ပေး ဆုံးမပြီးသကာလ ...

ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံချုပ် ဖြင့် ရွတ်လေ ...
သို့သော်တာဝန်ခံပေး သစ္စာရှိရှိ
သစ္စာပြောင်ပြောင်နှင့် ဝတ္တရား
အောင်မြင်သော ဥပယုဂ်မှူးကို
လှောင်ပျို နှင့် ရပ်မပျိုတို့တတ်စုံ
တစ်စုံ ကန်တော့ကြရမည် ...

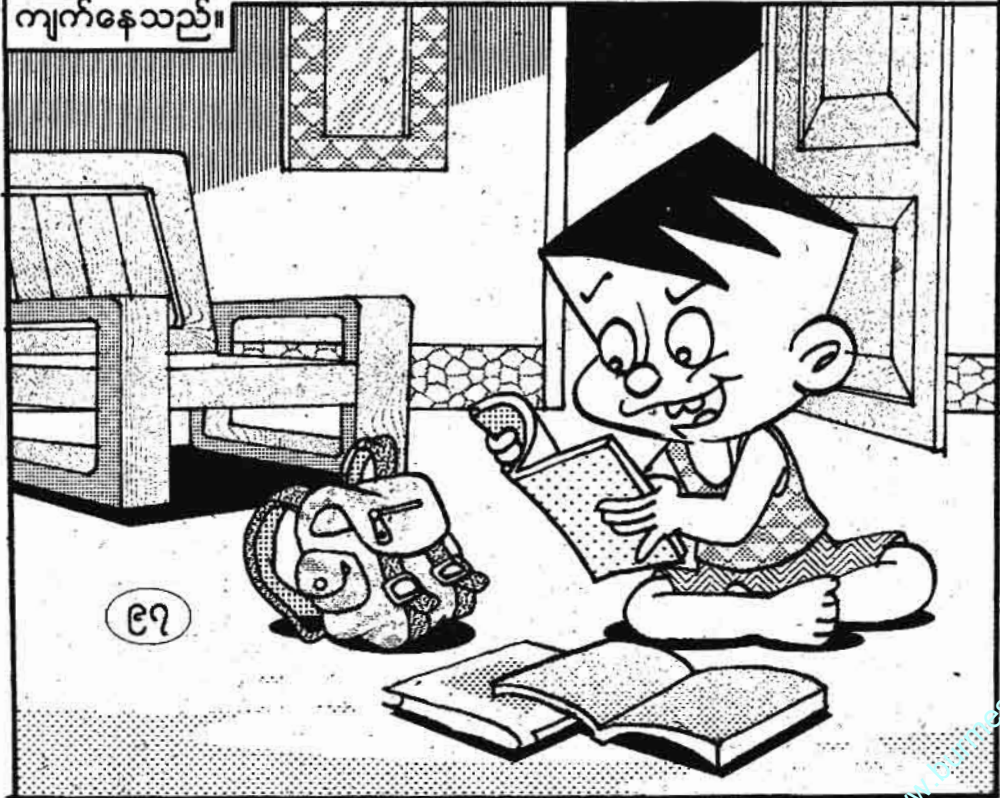

ကြိုးစားမှုရလဒ်

မကြာမီဖြေရတော့မည့် စာမေးပွဲအတွက် ဖိုးဂျီတစ်ယောက် စာကိုကြိုးစား ကျက်နေသည်။

အကြောင်းမှာ ယခုလပတ်စာမေးပွဲတွင် အဆင့်တစ်ရပ်က စက်ဘီးဝယ်ပေးမည် ဟု သူ့ဖေဖေက ကတိပေးထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သို့သော်မိုးဂျီတစ်ယောက်စာကျက်နေရင်း သတိရသွားကာ စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည် အကြောင်းကား သူ့အခန်းထဲမှ မိုးမောင်သည်စာအလွန်တော်ပြီး အမြဲအဆင့်တစ်ရပ်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

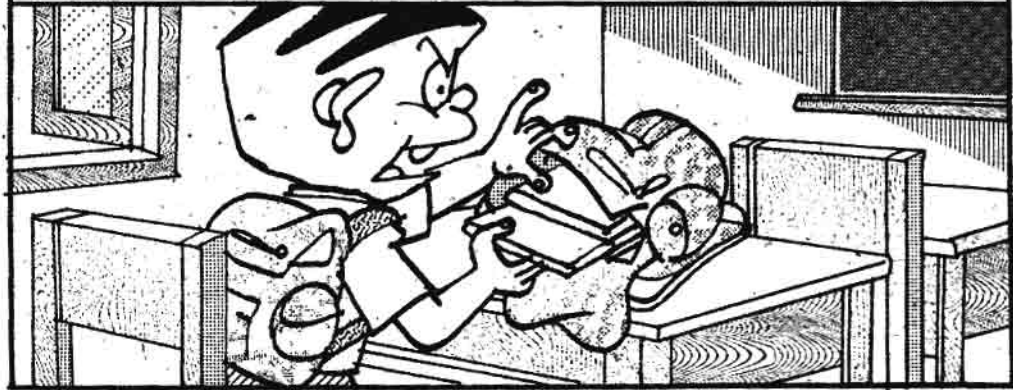

ငါ့ဘယ်လောက်ကျက်ကျက် မိုးမောင်ကိုတော့ ကျော်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးငါ့အဆင့်တစ်ရပ်ကောင် ဘယ်လိုလုပ်လုပ်...

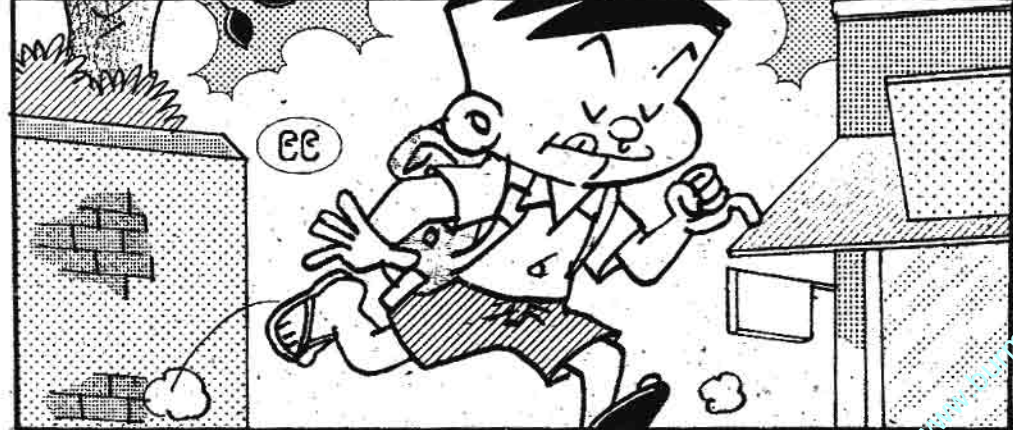

နောက်တစ်နေ့ မုန့်စားဆင်းချိန်တွင်ဖိုးမောင်မုန့်စားထွက်သွားသည့်နှင့် ဖိုးမောင်
ကျောပိုးအိတ်ထဲမှ မြန်မာစာအုပ်နှင့် အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ကျောင်းဆင်းသည်နှင့် ဖိုးဂျီသူကျောပိုးအိတ်ကို သေချာလွယ်၍ပြန်လာခဲ့သည်။

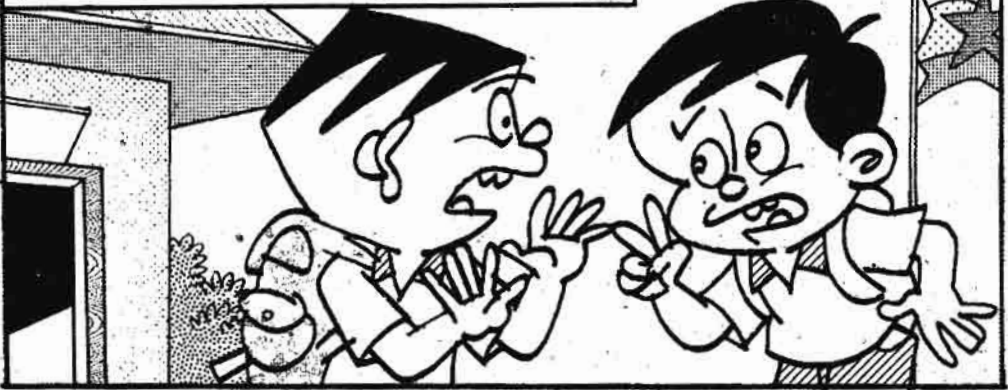

ယခုမှ ဖိုးဂျီစိတ်ချလက်ချစာကျက်နိုင်တော့၏။

ဟဟ...
ဒီကောင်မိန်းမနည်းဆုံး
နှစ်ဘာသာတော့ ကျပြီး
ငါ့ပထမရေခွာ ကျိန်းသေ
သွားပြီ..

မနက်နေ့ ကျောင်းရောက်သောအခါ ဖိုးမောင်က သူ့စာအုပ်ပျောက်နေကြောင်း တွေ့မိလားမေးရာ ဟင့်အင်းဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

တစ်ပတ်အကြာတွင် စာမေးပွဲစဖြေရတော့သည်။ မြန်မာစာဘာသာကို ဖိုးဂျီ ဖြေနိုင်သည်။

၁၀၀

နောက်နေ့တွင် အင်္ဂလိပ်စာဖြေရသည်။ စာမေးပွဲ ဖြေပြီးနောက် အခြေအနေ သိချင်သဖြင့် ဖိုးမောင်ဆီသွားပြီး ခပ်တည်တည်နှင့် မေးလိုက်၏။

BURMESE CLASSIC

ဟင်... မင်းစာအုပ်တွေ ပျောက်နေတယ်ဆို စာတွေ တယ်လျှီဖြင့်ကူးပြီးတယ်လျှီတွေ ကျွန်ုပ်လို့ကလို့လဲ..

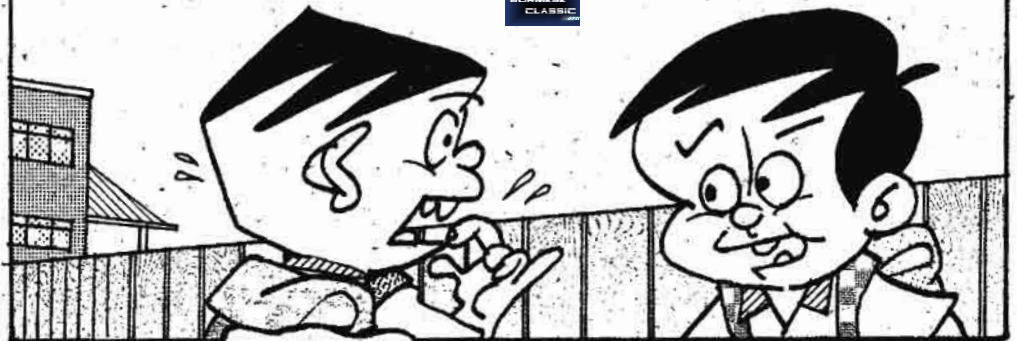

မယုံသလိုဖြင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖိုးဂျီအရမ်းအံ့ဩသွားသည်။ သူထင်ထားသလို
 ဖိုးမောင်စာမေးပွဲမကျနိုင်၊ သူ့အထင်တွေမှားသွားသလို
 သူ့လုပ်ရပ်တွေလည်း မှားသွားကြောင်း သဘောပေါက်သွားသည်။

BURMESE
 CLASSIC

ငါ...ငါ...ငါ...

ဘာလဲကွ..
 စာတွေပြန်ကူးလေးဆယ်လို့
 ပြောလို့လား ဂုဏ်တယ်ကွာ
 ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..

၁၀၂

စိတ်တွေလှုပ်ရှားရင်း ဖိုးဂျီတစ်ယောက် အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။

